

הַבְּרָכָה לְאֵילָן

מַעֲשֵׂה בְּאֲדָם שֶׁהָיָה הוֹלֵךְ בְּמִדְבָּר,
וְהָיָה רָעֵב וְעַיִף וְצָמָא
וּמָצָא אֵילָן שֶׁפִּרְוֹתָיו וְצִלּוֹ נָאֵה
וְאִמַּת מַיִם עוֹבְרַת תַּחְתָּיו.
אָכַל מִפִּרְוֹתָיו וּשְׁתָּה מִמִּימָיו וַיֵּשֶׁב
בְּצִלוֹ.

כִּשֶׁבַק שֶׁלִּילָךְ, אָמַר:
אֵילָן, אֵילָן, בַּמָּה אֲבָרְכְךָ?
אִם אֹמַר לְךָ שֶׁיְהִיו פִּרְוֹתֶיךָ מְתוֹקִין,
הֲרִי פִּרְוֹתֶיךָ מְתוֹקִין
שֶׁיְהִי צִלְּךָ נָאֵה,
הֲרִי צִלְּךָ נָאֵה,
שֶׁתְּהִי אִמַּת הַמַּיִם עוֹבְרַת תַּחְתְּךָ,
הֲרִי אִמַּת הַמַּיִם עוֹבְרַת תַּחְתְּךָ,
אֲלֵא יְהִי רְצוֹן שֶׁכָּל נְטִיעוֹת שֶׁנוֹטְעִין
מִמְּךָ, יְהִיו כְּמוֹתֶךָ.

(בבלי תענית ה ע"ב)

